

๑. ชื่อเรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัย กรณีศึกษาชุมชน หมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ พื้นที่รับผิดชอบสถานีดับเพลิงลาดพร้าว

๒. หลักการและเหตุผล

กรุงเทพมหานคร เป็นเมืองหลวงของประเทศไทย ที่มีการขยายตัวทางเศรษฐกิจ การค้า การลงทุน สังคม วัฒนธรรม และการคมนาคมขนส่ง มีการเคลื่อนย้ายอพยพแรงงานจากต่างจังหวัด รวมทั้งแรงงานต่างด้าวเข้าสู่เมืองหลวง ทำให้มีประชากรอยู่อาศัยกันอย่างหนาแน่น และเกิดชุมชนเพิ่มมากขึ้น ก่อให้เกิดปัญหาต่าง ๆ มากมาย ทั้งด้านสิ่งแวดล้อม สังคม สาธารณสุข โดยเฉพาะด้านความปลอดภัย ไม่ว่าจะเกิดจากธรรมชาติ หรือเกิดจากการกระทำของมนุษย์ จากการที่กรุงเทพมหานคร เป็นศูนย์กลางของความเจริญทางด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เนื่องจากการขยายตัวอย่างรวดเร็วและไร้ทิศทาง ขาดการวางแผนเพื่อควบคุมและรองรับการแก้ไขปัญหาไว้ล่วงหน้า จึงส่งผลกระทบต่อประชาชนทั้งด้านความเป็นอยู่ คุณภาพชีวิต และสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะปัญหาการเกิดสาธารณภัยต่าง ๆ ในเขตชุมชนเมืองของกรุงเทพมหานคร อัคคีภัยเป็นสาธารณภัยที่มีความเสี่ยงและโอกาสจะเกิดมากที่สุด อัคคีภัยเป็นสาธารณภัยที่เกิดจากความประมาทของมนุษย์ ซึ่งสร้างความเสียหายและผลกระทบที่ไม่สามารถคาดการณ์ได้ ขณะเดียวกันก็เป็นสาธารณภัยที่สามารถป้องกันได้ หรือหากเกิดขึ้นแล้วก็สามารถลดความสูญเสียได้เช่นกัน หากผู้เกี่ยวข้อง กับปัญหาทั้งภาครัฐและประชาชนมีการเตรียมความพร้อมและไม่อยู่ในความประมาท โดยเฉพาะการเน้นความร่วมมือร่วมใจของประชาชนในชุมชนเพราะจะต้องเป็นผู้เผชิญกับอัคคีภัยเป็นลำดับแรกจึงต้องให้ความสำคัญในการสร้างการเรียนรู้ เผยแพร่องค์ความรู้ ความเข้าใจ และการปฏิบัติตัวทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุอัคคีภัยอย่างถูกต้อง เหมาะสม เพื่อให้ประชาชนในพื้นที่สามารถช่วยเหลือตนเองให้ปลอดภัยได้ในเบื้องต้น

กรุงเทพมหานคร มีวิสัยทัศน์กรุงเทพฯ ๒๕๗๕ : กรุงเทพฯ มหานครแห่งเอเชีย (Bangkok : Vibrant of Asia) ซึ่งประกอบด้วย ๖ มิติ ได้แก่ มหานครปลอดภัย มหานครสีเขียว สะดวกสบาย มหานครสำหรับทุกคน มหานครกะทัดรัด มหานครแห่งประชาธิปไตย และมหานครแห่งการเรียนรู้ มี แผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ระยะ ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ.๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) การพัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครแห่งความปลอดภัยเพิ่มขึ้น โดยได้มีการเพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย เพิ่มประสิทธิภาพในการช่วยเหลือและบรรเทาความเดือดร้อนหลังเกิดเหตุสาธารณภัย สนับสนุนบุคลากรภายในองค์กรให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นในการปฏิบัติหน้าที่พัฒนาเครื่องมือ เครื่องใช้และสนับสนุนการปฏิบัติงานด้านการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยให้มีความพร้อมและมีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นอีกทั้งส่งเสริมการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

การจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน มีจุดมุ่งหมายหลักเพื่อลดความล่อแหลมเสี่ยงภัยของชุมชนและเพิ่มขีดความสามารถของคนในชุมชนในการจัดการกับภัยต่างๆอย่างมีประสิทธิภาพเนื่องจากชุมชนต้องเกี่ยวข้องและเป็นผู้รับผลของขบวนการทั้งหมดการดำเนินการใดๆ จึงต้องคำนึงถึงความรู้สึกรักนึกคิดและความต้องการของประชาชนในชุมชนนั้นๆการจัดการภัยพิบัติโดยอาศัยชุมชนเป็นฐานจึงมีความสำคัญเพราะนอกจากจะเป็นการกระจายอำนาจให้กับประชาชนมีส่วนร่วมใน

การป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชนแล้ว ยังเป็นการสร้างคุณค่าให้กับประชาชนในท้องถิ่นด้วยเหตุผลดังนี้

๑) คนในชุมชนต่างๆ มีความรู้เกี่ยวกับสิ่งแวดล้อมในชุมชนของตน และสามารถบอกได้ว่าจะมีเหตุการณ์สาธารณภัยอะไรเกิดขึ้นในชุมชน เนื่องจากมีประสบการณ์ในการจัดการทั้งในด้านการเตรียมพร้อมรับภัยและการปฏิบัติในขณะที่เกิดเหตุฉุกเฉิน

๒) วิธีการนี้จะทำให้ชุมชนสามารถช่วยตัวเองได้ โดยไม่ต้องรอความช่วยเหลือบรรเทาทุกข์จากภายนอกในขณะที่เกิดภัยพิบัติและยังช่วยให้ชุมชนมีความเข้มแข็งมากขึ้นด้วย

๓) การมีส่วนร่วมของชุมชนจะมีผลดีทั้งในด้านเศรษฐกิจและด้านสังคมเพราะทำให้ประชาชนได้รับความรู้และทักษะใหม่ๆ ซึ่งจะนำไปสู่การสร้างเสริมความสามารถในการมีความคิดริเริ่มในการพัฒนาชุมชนตนเองต่อไป

๔) วิธีการทำงานแบบให้ชุมชนมีส่วนร่วมจะทำให้สังคมเข้มแข็งและช่วยลดหรือจัดการความล่าช้าและเสี่ยงภัยของชุมชนซึ่งจะเป็นการลดผลกระทบของภัยพิบัติที่จะเกิดขึ้นในอนาคต

สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและสำนักงานเขต จึงต้องเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการปฏิบัติร่วมกันเพื่อเตรียมความพร้อมป้องกันและระงับอัคคีภัยในระดับชุมชนโดยให้คนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยมากขึ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการร่วมคิดร่วมวางแผนและแก้ไขปัญหา เรียนรู้วิธีการเตรียมการทั้งก่อนเกิดเหตุ ขณะเกิดเหตุ และหลังเกิดเหตุ ตลอดจนฝึกปฏิบัติด้วยการฝึกซ้อมตามแผนฯ ร่วมกันมิใช่เป็นฝ่ายรับข้อมูลข่าวสารจากสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยเพียงฝ่ายเดียวดังเช่น ที่ผ่านมาซึ่งเป็นสาเหตุหนึ่งที่ทำให้ประชาชนขาดความตระหนักในการป้องกันและระงับอัคคีภัยเท่าที่ควรตั้งนั้นเพื่อเป็นการแก้ไขปัญหาดังกล่าว โดยทำให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยมากขึ้นจึงได้เสนอโครงการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ กรุงเทพมหานคร โดยใช้แนวคิดอาศัยชุมชนเป็นฐานให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องได้แก่ สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย สำนักงานเขตและชุมชนร่วมสร้างความปลอดภัยด้วยกันซึ่งจะช่วยลดความสูญเสียและความเสียหายในชีวิตและทรัพย์สินลงได้ ทำให้กรุงเทพมหานครเป็นมหานครแห่งความปลอดภัยซึ่งสอดคล้องกับนโยบายของผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร

ชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ ตั้งอยู่ถนนเสนานิคม ๑ ซอย ๔๐ - ๔๒ ถนนเสนานิคม ๑ แขวงลาดพร้าว เขตลาดพร้าว กรุงเทพมหานคร มีจำนวนประชากร ๓,๙๕๘ คน มีจำนวนบ้าน ๑,๐๒๙ หลังคาเรือน และอยู่ห่างจากสถานีดับเพลิงลาดพร้าวประมาณ ๖ กิโลเมตร มีนายกู้เกียรติ ประภัสระกุล เป็นประธานชุมชน สภาพทางกายภาพของชุมชนเป็นหมู่บ้านจัดสรรขนาดใหญ่ ประชาชนส่วนใหญ่ประกอบอาชีพ รับจ้าง ค้าขาย ธุรกิจส่วนตัว จากสภาพทั่วไปของชุมชนมีบ้านเรือนประชาชน อาศัยอยู่อย่างหนาแน่นเนื่องจากเป็นแหล่งเจริญ และเมื่อเกิดอัคคีภัยภายในชุมชน ปัญหาอุปสรรคที่พบ เช่น ตรอก ซอยภายในชุมชนมีขนาดเล็กคับแคบ ไม่สะดวกต่อการสัญจรและระงับอัคคีภัย มีการจอดรถริมถนนหน้าบ้านทั้ง ๒ ฝั่งและตั้งวางสิ่งของกีดขวางเส้นทางการสัญจร และประชาชนในชุมชนยังขาดความรู้ ความเข้าใจ ในด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัย ประกอบกับวัสดุ อุปกรณ์ ที่เกี่ยวข้องกับการดับเพลิง เช่น ถังดับเพลิงชนิดผงเคมี เครื่องดับเพลิงชนิดหาลาม มีไม่เพียงพอ ประปาหัวแดงมีไม่เพียงพอและไม่มีแหล่งน้ำธรรมชาติ สภาพเครื่องใช้ไฟฟ้าแต่ละบ้านขาดการดูแล อุปกรณ์ไฟฟ้าภายในบ้านไม่ได้มาตรฐานเก่าชำรุดและไม่ได้ซ่อม อาสาสมัครในการดับเพลิงในชุมชนมีไม่เพียงพอ ขาดการ

ป้องกันและการดูแลเอาใจใส่ด้านอัคคีภัยหากเกิดอัคคีภัยจะสร้างความเสียหายต่อชีวิตและทรัพย์สินของประชาชน

เพื่อเป็นการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนและเตรียมความพร้อมและเสริมสร้างทักษะความรู้แก่ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ เรื่องของการป้องกันและระงับอัคคีภัย สถานีดับเพลิงลาดพร้าวในฐานะที่ต้องรับผิดชอบประชาชนในพื้นที่ของกรุงเทพมหานคร จึงต้องเตรียมความพร้อมรับมือกับสาธารณภัยที่อาจจะเกิดขึ้นโดยให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลตนเองโดยการอบรมให้ความรู้แก่ประชาชนให้ได้รับทราบวิธีการป้องกันและระงับอัคคีภัยในเบื้องต้นและทราบถึงวิธีการดับเพลิงชนิดต่างๆได้อย่างถูกต้อง และสามารถใช้อุปกรณ์ในการดับเพลิงได้อย่างถูกวิธีและปลอดภัย ซึ่งเป็นผลให้สามารถลดการสูญเสียชีวิตและทรัพย์สินของประชาชนในชุมชนได้

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙

๓.๒ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ มีความรู้ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยเบื้องต้น และการดูแลรักษา และใช้ถังดับเพลิงได้อย่างถูกต้อง

๓.๓ เพื่อให้อาสาสมัครของชุมชน เกิดความตระหนักและมีความพร้อม สามารถระงับเหตุรวมทั้งสามารถช่วยเหลือตนเองและชุมชนได้อย่างปลอดภัยเมื่อเกิดเหตุสาธารณภัย

๔. เป้าหมาย

๔.๑ เพื่อให้ประชาชนในชุมชนได้รับความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในเบื้องต้นและสามารถใช้งานถังดับเพลิงเคมีได้อย่างถูกต้อง

๔.๒ อาสาสมัครในชุมชนได้รับการอบรมเพื่อให้มีความรู้ความเข้าใจ เพื่อเฝ้าระวังในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชนได้

๔.๓ เพื่อเป็นการพัฒนาศักยภาพของประชาชนในชุมชน ด้านการป้องกันอัคคีภัย

ปัจจัยสู่ความสำเร็จ

ประชาชนในชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการวางแผนการป้องกันและระงับอัคคีภัย ฝึกปฏิบัติในการเข้าระงับเหตุ การชักซ้อมการอพยพหนีไฟ จัดทำแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย และร่วมเป็นอาสาสมัครประจำชุมชน

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงาน

การนำหลักวิชาการมาประยุกต์ใช้ในการแก้ปัญหา ผู้ศึกษาได้รวบรวมแนวคิดจากเอกสารทางราชการและเอกสารทางวิชาการที่เกี่ยวข้อง ประกอบด้วย

๕.๑ พระราชบัญญัติป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยพ.ศ. ๒๕๕๐ รัฐบาลได้ตระหนักถึงความสำคัญในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยและได้กำหนด อำนาจหน้าที่ของกรุงเทพมหานคร โดยให้ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานครเป็นผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร รับผิดชอบในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยในเขตกรุงเทพมหานครโดยมีปลัดกรุงเทพมหานครเป็นรองผู้อำนวยการกรุงเทพมหานครและผู้อำนวยการเขตในแต่ละเขตของกรุงเทพมหานครเป็นผู้ช่วยผู้อำนวยการกรุงเทพมหานคร (มาตรา๓๒มาตรา๓๕และมาตรา๓๖)

๕.๒ นโยบายการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยของกรุงเทพมหานคร ผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร ได้มีนโยบายด้านความปลอดภัย ปฏิรูปกรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครแห่งความปลอดภัยสำหรับทุกคนอย่างแท้จริง ทั้งนี้เพื่อความสุขของ คนกรุงเทพฯ และผลักดันอนาคตกรุงเทพฯ สู่ความเป็นเมืองน่าอยู่อย่างยั่งยืน

๕.๓ แผนบริหารราชการกรุงเทพมหานคร ๒๐ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๑ – ๒๕๖๕) กรุงเทพมหานคร ได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนากรุงเทพมหานคร ในระยะยาว ๒๐ ปี โดย ในปี พ.ศ. ๒๕๓๕ มุ่งให้กรุงเทพมหานคร เป็นมหานครแห่งเอเชีย โดยเฉพาะภายใต้ประเด็นยุทธศาสตร์ที่ ๑ มหานครปลอดภัย ประเด็นยุทธศาสตร์ย่อย ๑.๔ ปลอดภัยพิบัติเป้าประสงค์ ๑.๔.๓ เพิ่มประสิทธิภาพในการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

๕.๔ แนวทางในการจัดการความเสี่ยงจากภัยพิบัติ โดยอาศัยชุมชนเป็นฐาน (Community Based Disaster Risk Management :CBDRM) ของสำนักส่งเสริมการป้องกันสาธารณภัย กรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย กระทรวงมหาดไทย เป็นการจัดการภัยพิบัติ โดยใช้ชุมชนเป็นศูนย์กลางในการดำเนินการป้องกัน แก้ไข บรรเทา ฟื้นฟู ความเสียหายจากภัยพิบัติ โดยชุมชนมีส่วนร่วมในการวางแผน ตัดสินใจ กำหนดแนวทางในการแก้ไขปัญหา และบริหารจัดการภัย โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อลดความเสี่ยงภัยของชุมชน และเพิ่มขีดความสามารถให้คนในชุมชนสามารถระงับบรรเทาภัยได้ก่อนหน่วยงานภายนอกจะเข้าไปให้ความช่วยเหลือ

๕.๕ ระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยการรับฟังความคิดเห็นของประชาชน พ.ศ. ๒๕๔๘ เรื่อง การเข้ามามีส่วนร่วมของประชาชน และหลักการมีส่วนร่วมของประชาชน การมีส่วนร่วมของประชาชน หมายถึง การที่ประชาชนเข้าไปร่วมกิจกรรมอย่างใดอย่างหนึ่ง เพื่อผลประโยชน์ของประชาชนโดยรวมอย่างแท้จริง ทั้งนี้ต้องอยู่บนพื้นฐานของการที่ประชาชนจะต้องมี อิสระในทางความคิด มีความรู้ ความสามารถในการกระทำ และมีความเต็มใจที่จะเข้าร่วมกิจกรรมนั้น ๆ โดย การมีส่วนร่วมของประชาชนจะต้องมีลักษณะการเข้าร่วมอย่างครบวงจรตั้งแต่ต้นจนถึงที่สุด กล่าวคือ เริ่มตั้งแต่การเกิดจิตสำนึกในตนเอง และถือเป็นภาระหน้าที่ของตน ร่วมคิด ร่วมกันวางแผน ร่วมดำเนินการ ร่วมกันติดตามประเมินผล ร่วมรับผลประโยชน์

หลักการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชน จึงเป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ที่เกี่ยวข้องทุกภาคส่วนของสังคม ได้เข้ามามีส่วนร่วมกับภาคราชการนั้น International Association For Public Participation ได้แบ่งระดับของการสร้างการมีส่วนร่วมของประชาชนไว้ ๕ ประการ

๕.๕.๑. การให้ข้อมูลข่าวสาร ถือเป็นการมีส่วนร่วมของประชาชนในระดับต่ำที่สุด แต่เป็นระดับที่สำคัญที่สุด เพราะเป็นก้าวแรกของภาคราชการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนเข้าสู่กระบวนการการมีส่วนร่วมในเรื่องต่างๆ

๕.๕.๒. การรับฟังความคิดเห็น เป็นกระบวนการที่เปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ ข้อมูล ข้อเท็จจริงและความคิดเห็น เพื่อประกอบการตัดสินใจของหน่วยงานภาครัฐด้วยวิธีต่าง ๆ

๕.๕.๓. การเกี่ยวข้อง เป็นการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการปฏิบัติงานหรือร่วม เสนอแนะแนวทางที่นำไปสู่การตัดสินใจ

๕.๕.๔. ความร่วมมือ เป็นการให้กลุ่มประชาชน ผู้แทนภาคสาธารณะ มีส่วนร่วม โดยเป็นหุ้นส่วน กับทุกภาครัฐในทุกขั้นตอนของการตัดสินใจ

๕.๕.๕. การเสริมอำนาจแก่ประชาชน เป็นขั้นที่ให้บทบาทประชาชนในระดับที่สูงสุด โดยให้เป็นผู้ ตัดสินใจ เช่น การลงประชามติในประเด็นสาธารณะต่างๆ

๕.๕.๖. การทำงานอย่างเป็นระบบตามวงจร PDCA (Plan-Do-Check-Act) เป็นกิจกรรมพื้นฐานในการพัฒนาประสิทธิภาพและคุณภาพของการดำเนินงาน ซึ่ง ประกอบด้วย ขั้นตอน ๔ ขั้น คือ วางแผน-ปฏิบัติ-ตรวจสอบ-ปรับปรุงการดำเนินกิจกรรม PDCA อย่าง เป็นระบบให้ครบวงจรอย่างต่อเนื่อง หมุนเวียนไปเรื่อย ๆ ย่อมส่งผลให้การดำเนินงานมีประสิทธิภาพ และมีคุณภาพเพิ่มขึ้น โดยตลอดวงจร PDCA นี้ได้พัฒนาขึ้นโดย ดร.ชิวจิฮารุ ต่อมา ดร.เดมมิ่ง ได้นำมา เผยแพร่จนเป็นที่รู้จักกันอย่างแพร่หลาย ขั้นตอนแต่ละขั้นของวงจร PDCA มีรายละเอียด ดังนี้

๕.๕.๖.๑. Plan (วางแผน) หมายความว่ารวมถึงการกำหนดเป้าหมาย วัตถุประสงค์ในการ ดำเนินงานวิธีการและขั้นตอนที่จำเป็นเพื่อให้การดำเนินงาน บรรลุเป้าหมายในการวางแผนจะต้อง ทำ ความเข้าใจกับเป้าหมายวัตถุประสงค์ให้ชัดเจน เป้าหมายที่กำหนดต้องเป็นไปตามนโยบาย วิสัยทัศน์ และพันธกิจ ขององค์กรเพื่อก่อให้เกิดการพัฒนาที่เป็นไปในแนวทางเดียวกันทั่วทั้งองค์กร การวางแผน ในบางด้านอาจจำเป็นต้องกำหนดมาตรฐาน ของวิธีการทำงานหรือ เกณฑ์มาตรฐานต่าง ๆ ไปพร้อมกัน ด้วยข้อกำหนดที่เป็นมาตรฐานนี้จะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์ยิ่งขึ้น เพราะใช้เป็นเกณฑ์ในการ ตรวจสอบได้ว่า การปฏิบัติงานเป็นไปตามมาตรฐานที่ได้รับไว้ในแผนหรือไม่

๕.๕.๖.๒. DO (ปฏิบัติ) หมายถึง การปฏิบัติให้เป็นไปตามแผนที่ได้กำหนดไว้ซึ่งก่อนที่จะ ปฏิบัติงานใด ๆ จำเป็นต้องศึกษาข้อมูลและเงื่อนไขต่าง ๆ ของ สภาพงานที่เกี่ยวข้องเสียก่อน ใน กรณีที่ เป็นงานประจำที่เคยปฏิบัติหรือเป็นงานเล็กน้อยอาจใช้วิธีการเรียนรู้ศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง แต่ถ้า เป็นงาน ใหม่หรือ งานใหญ่ที่ต้องใช้บุคลากรจำนวนมากอาจต้องจัดให้มีการฝึกอบรม ก่อนที่จะปฏิบัติ จริ่งการ ปฏิบัติจะต้องดำเนินการไปตามแผน วิธีการ และขั้นตอน ที่ได้กำหนดไว้และจะต้องเก็บรวบรวม และ บันทึก ข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับการปฏิบัติงานไว้ด้วยเพื่อใช้เป็นข้อมูลในการดำเนินงานในขั้นตอน ต่อไป

๕.๕.๖.๓. Check (ตรวจสอบ) เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อประเมินผลว่ามีการปฏิบัติงาน ตาม แผน หรือไม่มีปัญหาเกิดขึ้นในระหว่างการทำงานหรือไม่ ขั้นตอนนี้มีความสำคัญ เนื่องจากใน การ ดำเนินงานใด ๆ มักจะเกิดปัญหาแทรกซ้อนที่ทำให้การดำเนินงานไม่เป็นไปตามแผนอยู่เสมอ ซึ่ง เป็น อุปสรรค ต่อประสิทธิภาพและคุณภาพของการทำงาน การติดตาม การตรวจสอบ และการประเมิน ปัญหาจึงเป็นสิ่งสำคัญที่ต้องกระทำควบคู่ไปกับการดำเนินงาน เพื่อจะได้ทราบข้อมูลที่เป็นประโยชน์ใน การปรับปรุงคุณภาพ ของการดำเนินงานต่อไปในการตรวจสอบ และการประเมินการปฏิบัติงาน จะต้อง ตรวจสอบด้วย ว่าการปฏิบัติ นั้น เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้หรือไม่ทั้งนี้เพื่อเป็นประโยชน์ต่อการ พัฒนาคุณภาพของงาน

๕.๕.๖.๔. Act (การปรับปรุง) เป็นกิจกรรมที่มีขึ้นเพื่อแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นหลังจากได้ ทำการ ตรวจสอบแล้วการปรับปรุงอาจเป็นการแก้ไขแบบเร่งด่วน เฉพาะหน้า หรือการค้นหาสาเหตุที่ แท้จริง ของปัญหา เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดปัญหาซ้ำรอยเดิม การปรับปรุงอาจนำไปสู่การกำหนดมาตรฐาน ของ วิธีการทำงานที่ต่างจากเดิมเมื่อมีการดำเนินงานตามวงจร PDCA ในรอบใหม่ข้อมูลที่ได้จากการ ปรับปรุงจะช่วยให้การวางแผนมีความสมบูรณ์และมีคุณภาพเพิ่มขึ้นได้ด้วยการบริหารงานในระดับต่าง ๆ ทุกระดับตั้งแต่เล็กที่สุดคือการปฏิบัติงานประจำวันของบุคคลคนหนึ่งจนถึงโครงการในระดับใหญ่ที่ต้อง

ใช้ กำลังคนและเงินงบประมาณจำนวนมากย่อมมีกิจกรรม PDCA เกิดขึ้นเสมอ โดยมีการดำเนินกิจกรรมที่ครบวงจรบ้าง ไม่ครบวงจรบ้างแตกต่างกัน ตามลักษณะงานและสภาพแวดล้อมในการทำงาน ในแต่ละองค์กรจะมีวงจร PDCA อยู่หลาย ๆ วง วงใหญ่สุด คือ วงที่มีวิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรเป็นแผนงาน (P) แผนงานวงใหญ่อาจครอบคลุมระยะเวลาต่อเนื่องกันหลายปีจึงจะบรรลุผล การจะผลักดันให้วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ขององค์กรปรากฏเป็นจริงได้จะต้องปฏิบัติ (P) โดยนำแผนยุทธศาสตร์มากำหนดเป็นแผนการปฏิบัติงาน ประจำปีของหน่วยงานต่าง ๆ ขององค์กร แผนการปฏิบัติงานประจำปีจะก่อให้เกิดวงจร PDCA ของหน่วยงานขึ้นใหม่ หากหน่วยงานมีขนาดใหญ่ มีบุคลากรที่เกี่ยวข้องจำนวนมาก ก็จะต้องแบ่งกระจาย ความรับผิดชอบไปยังหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้เกิดวงจร PDCA เพิ่มขึ้นอีกหลาย ๆ วงโดยมีความเชื่อมโยงและซ้อนกันอยู่ การปฏิบัติงานของหน่วยงานทั้งหมดจะรวมกันเป็น (D) ขององค์กร นั้น ซึ่งองค์กรจะต้องทำการติดตามตรวจสอบ (C) และแก้ไขปรับปรุงจุดที่เป็นปัญหาหรืออาจต้องปรับเปลี่ยนใหม่ ในแต่ละปี(A) เพื่อให้วิสัยทัศน์และแผนยุทธศาสตร์ระยะยาวนั้นปรากฏเป็นจริงและทำให้การดำเนินงานบรรลุเป้าหมายและวัตถุประสงค์รวมขององค์กรได้อย่างมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพ

๕.๖ ความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัยสาเหตุของการเกิดอัคคีภัย อัคคีภัยเป็นสาธารณภัยอย่างหนึ่ง ที่มีโอกาสเกิดขึ้นได้ตลอดเวลาและทุกสถานที่ ก่อให้เกิดความสูญเสียต่อชีวิต ทรัพย์สิน ของประชาชน และ ของประเทศ

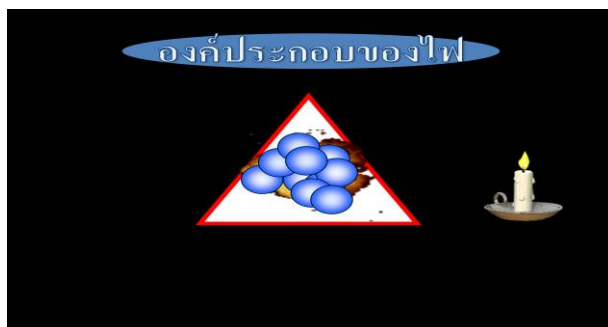
อัคคีภัย เกิดจากรวมตัวของ เชื้อเพลิง ความร้อน และออกซิเจนจนเป็นเปลวไฟ สามารถลุกลามติดต่อเผาผลาญสิ่งต่างๆ ถ้าไม่สามารถควบคุมดูแลได้จะยิ่งลุกลามมากขึ้นจนเกิดเป็นไฟรายใหญ่ซึ่งจะก่อให้เกิดอันตรายอย่างมากและมักเกิดจากสาเหตุต่างๆดังนี้

- เกิดจากการวางเพลิง - เกิดจากความประมาท - เกิดจากใช้อุปกรณ์ไฟฟ้าไม่ถูกต้อง
- ขาดความรู้ในการใช้ความร้อน - ขาดความรู้ในการใช้เชื้อเพลิง - เกิดจากฟ้าผ่า
- เกิดจากปฏิกิริยาทางเคมีของสารเคมีบางชนิดที่รวมตัวกันเอง
- สาเหตุอื่นที่ไม่สามารถจำแนกได้อย่างชัดเจน

ทฤษฎีการเกิดเพลิงไหม้

การสันดาป หรือการเผาไหม้ (COMBUSTION) คือ ปฏิกิริยาเคมี ที่เกิดจากการรวมตัวของเชื้อเพลิงกับออกซิเจน ซึ่งเป็นผลให้เกิดความร้อนและแสงสว่างกับสภาพการเปลี่ยนแปลงไฟจะเกิดขึ้น ได้ ต้องประกอบด้วย องค์ประกอบ ๓ อย่าง หรือเรียกว่า ทฤษฎีสามเหลี่ยมของไฟ คือ

๑.เชื้อเพลิง ๒.ความร้อน ๓.ออกซิเจน

เมื่อเกิดไฟขึ้น และมีการเกิดไฟอย่างต่อเนื่อง ซึ่งประกอบด้วย องค์ประกอบ ๔ อย่าง เป็นองค์ประกอบของการลุกไหม้อย่างต่อเนื่องมีผลให้เกิดเพลิงไหม้ เรียกว่า ทฤษฎีปิรามิดของไฟ (Tetrahedron)

๑ เชื้อเพลิง

แบ่งออกเป็น ๓ สถานะ

๑. ของแข็ง ๒. ของเหลว ๓. ก๊าซ

๒ ความร้อน

เป็นสิ่งที่ทำให้อุณหภูมิของเชื้อเพลิงสูงขึ้นถึงจุดติดไฟ (Ignition point) ทำให้องค์ประกอบของการเกิดไฟ (ปฏิกิริยาการสันดาป) เกิดขึ้นอย่างเหมาะสม ซึ่งเชื้อเพลิงแต่ละชนิดย่อมจะมีจุดติดไฟไม่เหมือนกัน เช่น เชื้อเพลิงเหลวอาจมีจุดติดไฟต่ำกว่าพวกเชื้อเพลิงแข็งซึ่งสามารถแยกคุณสมบัติของ ความร้อนที่ทำให้เชื้อเพลิงถึงจุดติดไฟต่างๆ

จุดวาบไฟ (Flash Point) คือจุดที่มีปริมาณความร้อนเพียงพอให้เชื้อเพลิงเหลวหรือแข็งใดๆคายไอหรือกลายเป็นไอเข้าผสมกับอากาศอย่างได้สัดส่วนก็จะลุกไหม้วาบขึ้นชั่วขณะแล้วก็จะดับไป เพราะอัตราการระเหยของสารเชื้อเพลิงจากของแข็งหรือของเหลวน้อยเกินกว่าที่จะทำให้เกิดเปลวไฟอย่างต่อเนื่อง

๓ ออกซิเจน

บรรยากาศทั่วไปมีไนโตรเจน ๗๙.๐๔ % ออกซิเจนผสมอยู่ ๒๐.๙๓ % และคาร์บอนไดออกไซด์ ๐.๐๓% โดยออกซิเจนจะเป็นตัวทำให้เกิดการเผาไหม้การเผาไหม้แต่ละครั้งต้องการออกซิเจนประมาณ ๑๖% เท่านั้นถ้าออกซิเจนต่ำกว่า ๑๖% ก็จะไม่ช่วยให้เกิดการเผาไหม้ต่อไปไฟจึงจะมอดดับลงได้

วิธีการดับเพลิงมี ๓ วิธี

๑. การกำจัดเชื้อเพลิง ทำได้โดยการนำเชื้อเพลิงออกไปจากบริเวณเกิดอัคคีภัย

๒. การกำจัดออกซิเจน โดยการปิดกั้นออกซิเจนไม่ให้ไปรวมตัวกับไอของเชื้อเพลิง เนื่องจากออกซิเจนเป็นองค์ประกอบหนึ่งของไฟเมื่อออกซิเจนต่ำกว่า ๑๖% ไฟจะมอดดับไปเอง

๓. การลดอุณหภูมิความร้อน เมื่อทำให้อุณหภูมิของเชื้อเพลิงต่ำลงไปกว่าจุดวาบไฟ แม้จะมีเชื้อเพลิงและออกซิเจนผสมกันอยู่ก็ไม่เกิดการสันดาปเพลิงก็จะสงบลง

๕.๗ การแบ่งประเภทของเพลิง ประเภทของเพลิง แบ่งออกเป็น ๕ ประเภท ตามมาตรฐาน NFPA (National Fire Protection Association) ดังนี้

๕.๘ วิธีการใช้กังดับเพลิง จะลงมือทำอะไรยังเป็นเหตุฉุกเฉินด้วยแล้วต้องมีสติ
วิธีการใช้กังดับเพลิงชนิดมือถือ ทุกประเภท มีอยู่ ๔ ขั้นตอนดังนี้

๑. ดึง สายรัดสลักนิรภัย

๒. ปลด ปลายสายฉีด

๓. กด คันบังคับ

๔. ส่าย ปลายสายฉีดไปตามฐานของเพลิง

กำหนดการฝึกอบรมหลักสูตรการดับเพลิงขั้นต้น

เวลา	หัวข้ออบรม	ระยะเวลา
๐๘.๐๐ - ๐๙.๐๐ น.	ลงทะเบียน / พิธีเปิดการฝึกอบรม / Pre-test	๑ ชั่วโมง
๐๙.๐๐ - ๑๐.๐๐ น.	ทฤษฎีการเกิดเพลิงไหม้	๑ ชั่วโมง
๑๐.๐๐ - ๑๐.๓๐ น.	การป้องกันแหล่งกำเนิดของการติดไฟ	๓๐ นาที
๑๐.๓๐ - ๑๐.๕๐ น.	จิตวิทยาเมื่อเกิดอัคคีภัย	๒๐ นาที
๑๐.๕๐ - ๑๑.๒๐ น.	การแบ่งประเภทของเพลิง และวิธีการดับเพลิงประเภทต่างๆ	๓๐ นาที
๑๑.๒๐ - ๑๒.๐๐ น.	เครื่องดับเพลิงชนิดต่างๆ	๔๐ นาที
๑๒.๐๐ - ๑๓.๐๐ น.	พักรับประทานอาหารกลางวัน	๑ ชั่วโมง
๑๓.๐๐ - ๑๖.๐๐ น.	ภาคปฏิบัติ ฝึกดับเพลิงประเภท เอ ด้วยการใช้เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้สารผสมแรงดัน หรือสารดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงประเภท เอ ฝึกดับเพลิงประเภท บี ด้วยการใช้เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้สารดับเพลิงชนิดคาร์บอนไดออกไซด์ โฟม ผงเคมีแห้ง หรือสารดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงประเภท บี ฝึกดับเพลิงประเภท ซี ด้วยการใช้เครื่องดับเพลิงแบบเคลื่อนย้ายได้ที่ใช้สารดับเพลิงชนิดคาร์บอนไดออกไซด์ ผงเคมีแห้ง หรือสารดับเพลิงที่สามารถดับเพลิงประเภท ซี ฝึกดับเพลิง โดยใช้สายดับเพลิง	๓ ชั่วโมง
๑๖.๐๐ - ๑๖.๓๐ น.	Pos-test	๓๐ นาที

๕.๙ การวิเคราะห์ SWOT ANALYSIS

“การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัย” สามารถวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และวิกฤตได้ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)	จุดอ่อน (Weakness)
๑.ผู้บริหารมีนโยบายในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน ๒.บุคลากรมีความรู้ความสามารถในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน	๑.ไม่มีงบประมาณ ๒.วัสดุอุปกรณ์ ไม่พร้อมใช้งาน ๓.ขาดการซ้อมแผนป้องกันและระงับอัคคีภัย
โอกาส (Opportunity)	วิกฤต/อุปสรรค (threats)
๑.รัฐบาลให้ความสำคัญในเรื่องของการป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ๒.ผู้บริหารกรุงเทพมหานคร มีนโยบายในด้านการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน	๑.ประชาชนยังไม่มีความรู้ความเข้าใจในเรื่องของอัคคีภัย ๒.ประชาชนไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของการป้องกันและระงับอัคคีภัยให้ตนเอง

จากการศึกษาเรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัย ชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ สามารถนำมาวิเคราะห์ SWOT โดยใช้ ST เป็นกลยุทธ์ในการวิเคราะห์ S (Strength) หมายถึงสถาบันดับเพลิงลาดพร้าว มีจุดแข็งในเรื่องของบุคลากรมีความรู้ความสามารถในเรื่องของการป้องกันและระงับอัคคีภัย และผู้บริหารของสำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยก็ให้ความสำคัญและมีนโยบายในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน ส่วน T (threats) วิกฤต หมายถึงประชาชนในชุมชนไม่มีความรู้ในเรื่องของการป้องกันและระงับอัคคีภัย และยังไม่ให้ความสำคัญในเรื่องของการเกิดอัคคีภัยในชุมชนอีกด้วย

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ผู้ศึกษาได้กำหนดแนวทางในการดำเนินงานตามโครงการการเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัยชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙

๖.๑ ปฐกษัตริย์ผู้บังคับบัญชาเกี่ยวกับโครงการสร้างเครือข่ายการประสานงานร่วมกับประธานชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ ในการจัดทำโครงการฯ

๖.๒ วางแผนงานและสำรวจข้อมูลเพื่อใช้ประกอบการจัดทำโครงการฯ

๖.๓ ร่างโครงการฯ เสนอผู้บังคับบัญชา และรอผลการอนุมัติ

๖.๔ ดำเนินการจัดทำโครงการฯ และเข้าดำเนินการอบรมตามวันเวลาที่กำหนด

๖.๕ ดำเนินการอบรมให้ความรู้โดยอบรมตามแผนที่กำหนด ดังนี้

ก่อนเกิดเพลิงไหม้ ให้ความรู้ประชาชนในชุมชนเพื่อให้ได้รับความรู้เกี่ยวกับอัคคีภัย การดับเพลิงขั้นต้น ฝึกปฏิบัติใช้อุปกรณ์ชนิดต่างๆที่มีอยู่ในชุมชน ตลอดจนการอพยพหนีไฟ และช่วยเหลือผู้ประสบภัยได้อย่างถูกวิธี การตรวจตราพื้นที่ การตรวจวัสดุอุปกรณ์ที่มีอยู่ การรณรงค์การประชาสัมพันธ์ การแจ้งเหตุ

ขณะเกิดเพลิงไหม้ การดับเพลิงกรณีไม่รุนแรงสามารถยับยั้งได้ทันทีให้ผู้พบเห็นหรือประชาชนใช้ถังดับเพลิงชนิดผงเคมีแห้งและอุปกรณ์ดับเพลิงที่มีอยู่ในชุมชนระงับเหตุเพลิงไหม้ กรณีเพลิงรุนแรงต้องปฏิบัติตามแผนระงับเหตุและอพยพหนีไฟ การอพยพกำหนดขึ้นเพื่อความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีการแบ่งหน้าที่ความรับผิดชอบอย่างชัดเจนและมีการฝึกซ้อมเพื่อให้เกิดความพร้อม สามารถปฏิบัติหน้าที่ได้อย่างรวดเร็ว

หลังเกิดเพลิงไหม้ การบรรเทาทุกข์และปฏิรูปพื้นที่ ประสานหน่วยงานภาครัฐให้ความสงเคราะห์ผู้ประสบภัย

๖.๖ ติดตามและประเมินผล เพื่อนามาปรับปรุงเป็นแนวทางในการใช้ดำเนินการครั้งต่อไป โดยเขียนเป็นตารางดังนี้

ลำดับ	แนวทางการดำเนินการ	ผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	ระยะเวลา
๑	ประสานประธานชุมชน สํารวจเส้นทางแหล่งน้ำธรรมชาติ ประปาหัวแดง จุดรวมพล ทางเข้า-ออกของชุมชน	เจ้าหน้าที่สถานีดับเพลิงลาดพร้าว/ประธานชุมชน	๑ - ๒ วัน
๒	กำหนดวัน เวลา และสถานที่อบรม	เจ้าหน้าที่สถานีดับเพลิงลาดพร้าว/ประธานชุมชน	๑ - ๒ วัน
๓	ประธานชุมชน ประกาศเชิญชวนประชาชนเข้ารับการอบรม	ประธานชุมชน	๑ - ๒ วัน
๔	ดำเนินการอบรม “เสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัยชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙”	เจ้าหน้าที่สถานีดับเพลิงลาดพร้าว	๑ วัน
๕	ติดตามและประเมินผล	เจ้าหน้าที่สถานีดับเพลิงลาดพร้าว	๑ - ๒ วัน

๗. ระยะเวลาการดำเนินการ

งบประมาณปี ๒๕๖๑

๘. งบประมาณ

ไม่ใช้งบประมาณ

๙. แนวทางการติดตามและประเมินผล

ระดับผลผลิต (Out put)

การติดตามและประเมินผล	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
เพื่อเสริมสร้างศักยภาพให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน	กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๙๐ เข้าร่วมกิจกรรมในการเข้าอบรม	จัดกิจกรรมการอบรม
เพื่อให้ประชาชนในชุมชน มีความรู้ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยเบื้องต้น และการดูแลรักษา และใช้ถังดับเพลิงได้อย่างถูกต้อง	ประเมินการทดสอบความรู้ ก่อน – หลัง การอบรม (PRETEST-POSTEST)	แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม
เพื่อให้ชุมชนมีอาสาสมัครชุมชนในการป้องกันและระงับอัคคีภัย	กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๖๐ เข้าร่วมเป็นอาสาสมัครของชุมชน	เชิญชวนให้เป็นอาสาสมัครของชุมชน

ระดับผลลัพธ์ (Outcome)

การติดตามและประเมินผล	ตัวชี้วัด	วิธีการ/เครื่องมือ
ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยในชุมชน	กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๙๐ เข้าร่วมกิจกรรมในการเข้าอบรม	จัดกิจกรรมการอบรม
ประชาชนในชุมชน มีความรู้ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยเบื้องต้น และการดูแลรักษา และใช้ถังดับเพลิงได้อย่างถูกต้อง	กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๗๐ มีความรู้ความเข้าใจในการป้องกันและระงับอัคคีภัย	แบบทดสอบก่อนและหลังการอบรม
อาสาสมัครของชุมชนสามารถ นำความรู้ไปใช้ในการป้องกันและระงับอัคคีภัยได้	กลุ่มเป้าหมายร้อยละ ๕๐ สามารถช่วยเหลือตนเองและช่วยเหลือชุมชนได้เมื่อเกิดเหตุอัคคีภัย	แบบรายงานการประชาสัมพันธ์/ การตรวจสอบถังดับเพลิง

๑๐. ข้อเสนอแนะ

๑๐.๑ ควรให้ชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙ จัดให้มีการฝึกอบรมเพื่อทบทวน ปีละ ๑ ครั้ง

๑๐.๒ ควรมีการจัดส่งอาสาสมัครในชุมชนมีการอบรมแลกเปลี่ยน ประสบการณ์กับ

หน่วยงานภายนอก

๑๐.๓ ควรส่งเสริมให้ประชาชนในชุมชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและระงับอัคคีภัยให้

มากขึ้น

๑๐.๔ ขาดแคลนงบประมาณในการจัดหาอุปกรณ์ในการอบรมให้ความรู้กับประชาชน

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง การเสริมสร้างศักยภาพชุมชนในการป้องกัน
และระงับอัคคีภัย กรณีศึกษาชุมชนหมู่บ้านอมรพันธ์ ๙
พื้นที่รับผิดชอบสถานีดับเพลิงลาดพร้าว

จัดทำโดย สิบตำรวจโท จิรพจน์ วิเชียรชม
ตำแหน่ง เจ้าพนักงานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย ชำนาญการ
สังกัด สถานีดับเพลิงลาดพร้าว กองปฏิบัติการดับเพลิง ๓
สำนักป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับต้น รุ่นที่ ๓๑
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๑